

סיפר הגאון רבי עזרא עטייה זצ"ל, ראש ישיבת פורת יוסף בירושלים: בעיר חאלב, הלא היא ארס צובא שבארץ סוריה, התגוררה משפחה יהודית חשובה שנשאה את השם פיג'וטו. משפחה זו הייתה בעלת יחוס מפואר ושלשלת זהב מדורי דורות. באותם הימים התעטרה משפחת פיג'וטו בתואר הקונסולרית של מדינת אוסטריה בסוריה וזכתה למעמד רם וחשוב בקהילה היהודית המקומית.

אחד מבני המשפחה הקונסולרית, עשיר מופלג ורב פעלים, מלבד היותו סוחר נכבד, היה גם מנהל בענין 'בנק' קטן שהיה מספק אשראי לכל המעוניין. בתוקף מעמדו כקונסול אוסטרי ניתנה לו האפשרות לעסוק במתן הלוואות רחבות היקף לסוחרים ולפרטיים. הקונסול, איש נעים הליכות, היה מוכר אצל כל בני חאלב, גויים כיהודים, ורבים קיימו עמו עסקים שונים, ואף נטלו ממנו הלוואות לעת הצורך. הקונסול היה מציע הזדמנויות עסקיות שונות לסוחרים מקומיים, ואף היה מעמיד לרשותם הלוואה כספית נוחה לצורך ביצוע העסקה.

אם הקונסול היה ידוע בחאלב כאיש של הגינות ויושר מופלג בכל עסקיו הרבים, הרי שזה לעומת זה, היה נודע לשמצה שמו של אחד הסוחרים הערביים מתושבי חאלב כאדם נוכל וגס רוח, אשר כל המטרות היו כשרות בעיניו כדי להרוויח כסף שלא ביושר. מעולם לא עמד בדיבורו, וכל מילה היוצאת מפיו היתה בחזקת שקר וכזב. רכוש רב היה לאותו סוחר ערבי, פרדסים, כרמים וגני ירק, ומהם הרוויח הון רב, אלא שלא היה לו די באלו, ועל כל מנה רצה מאתיים.

הקונסול היהודי ששמע את שמעו הרע של הסוחר הערבי מעולם לא עמד עמו בקשרי מסחר. על אחת כמה וכמה שלא הלווה לו כסף. יודע היה שכל סחורה שתבוא לידו, לעולם לא תוחזר, לא היא ולא שוויה. כל הלוואה שניתנת לו היא כהנחת המעות על קרן הצבי. בורח היה הקונסול מאנשים מפוקפקים בכלל ומסוחר ערבי זה בוודאי.

ניתן לשער את תדהמתו של הקונסול בראותו באחד הימים את הסוחר הערבי עומד בפתח משרדו, כשכולו נוטף נופת צופים ודברי חנופה נשמעים מפיו: הוי, סניור די פיג'וטו, שלום לך, כמה שמח אני לראותך, האם תדע לשם מה באתי למשרדך? הקונסול נענע ראשו בשלילה ואמר: ברוך בואך בצל קורתך, אך מנין לי לדעת מה הסיבה שהביאה אותך הלום?

הסוחר הערבי לא המתין זמן רב והמשיך לדבר בנעימה מזויפת: לא באתי אלא בשל חסרון כיס זמני שפקד אותי. בימים כתיקונם יש עמי כסף רב שעומו מנהל אני את עסקי המסועפים, אלא שבדיוק בימים אלו אין לי כסף מזומן בכמות מספקת. והנה זה עתה הזדמנה לידי עסקה גדולה שיכול אני להרוויח בה סכום כסף גדול, וחסרון הכסף המזומן מונע ממני להשלים את העסקה. זקוק אני איפוא להלוואה קצרת טווח בסכום של מאתיים לירות למשך תקופה של שישה חודשים. תהא סמוך ובטוח, סיים הערבי, שבבוא הזמן אשיב לך את כל הסכום במלואו.

העלון לרפואת והצלחת אליעזר אלקיים וכל משפחתו ישלם ה' פעולם אמן

הודעות מרכז "Amor for Zion" פתוח בימים: א - ה פלא... 052-5079555

לדיעת הציבור אפשר לרכוש לוח שנה בעלות 15 ש"ח. כמו כן אפשר לרכוש לוח שנה בצורת טבלה על דפים בגודל A4 בעלות 10 ש"ח. הרכישה אצל יובל פרטובי פל... 0505919251 הכמות מוגבלת

מנויים: לקבלת העלון חינוס במייל מידי שבוע שלח את המייל שלך למייל: SVISSA8@GMAIL.COM

יוסף זוסדי ורחל

נערך ויוצא לאור ע"י "הספד זוסף זרחל" (בהשתתפות כולל "חוני המעלי")
העלון לע"נ אבי מורי ר' יוסף בר אסתר סויסה ז"ל שנלב"ע ביום י' סיון התשנ"ב ואימי מורתי רחל בת איזיה סויסה ע"ה שנלב"ע ביום כ"ז מרחשון התשע"ז

1522

"מתנתו של המלך"

בפרשתינו מצויה אימרה של רבינו האור החיים הקדוש זיע"א, וזה לשונה: "כי תצא למלחמה על אויביך, ונתנו ה' אלוקיך בידך ושבת שבינו - מצוה (לשבות את שבינו), כדי שלא יראה מזלזל במתנת מלך".

הרי זו נקודת מבט נפלאה, ואנו מזדהים עימה כל כך. "כל היושב בתענית נקרא חוטא". הלא חייב אדם לומר "בשבילי נברא העולם" ומדוע יתנזר מהנאותיו - כמובן, באופן המותר (חלב לחוד, בשר לחוד), בזמן המותר (שלא ביום תענית), באופן המותר (בברכה כדון). הבריאה היא מתנת הקב"ה לאדם, למען יודה עליה לבוראו. המסרב ליהנות ממנה, הריהו כבועט במתנתו של חברו - על אחת כמה וכמה, זילזול במתנתו של המלך! עד שאמרו "עתיד האדם ליתן דין וחשבון על כל מה שראתה עינו ולא אכל ממנו". לפיכך סיבן יעקב אבינו את עצמו לחזור בלילה, להצות את הנהר, על פכים קטנים. כי הפך הקטן, אם המלך נתנו - חשוב הוא למאוד, ואסור לזלזל בו.

כל זה אמת ויציב, אבל אם כנים אנו, אם איננו עושים שקר בנפשינו, ומבקשים אנו ליהנות ממנעמי העולם לכוונה זו, שלא לזלזל במתנת המלך - לאט לנו. הוא העניק לנו מתנות חשובות הרבה יותר, ועליהן נתבע לראשונה! הוא העניק לנו כשרונות - האם מנצלים אנו אותם כדבעי? למטרות הנאותות, ובמלואם? הוא העניק לנו זמן יקר מפז, האם אנו מנצלים אותו כראוי? נתבונן בעצמנו ובהוויתנו, ונשאל את עצמנו: כלום אין אנו מזלזלים במתנת המלך?

במקום שבעלי תשובה עומדים... כלי או דבר שנתקלקל, גם אם יתקנוהו לא יחזור להיות, טוב וחדש כבתחילה, אך אדם שקלקל מעשיו, וחזר בתשובה, מקבלו הקב"ה באהבה, ועוד מוסיף על אהבתו מבתחילה, שהרי אמרו במקום שבעלי תשובה עומדים אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד.

מתפללים

שבת יא' אלול ה-תשפ"ד
פרשה: כי תצא
הפטרה: רני עקרה



הדלקת נרות - 18:28
צאת השבת - 19:19
ר"ת: 20:04

כי תצא	כי תבא
5:11	5:16
5:18	5:23
6:25	6:29
12:37	12:34
13:08	13:05
18:49	18:39

Amor for Zion "מעט והרבה"

יהודה בן-תימא היה אומר: הווי אוהב את השמים, ירא מן השמים, ושם מכל מצוות. ואם עשית לחברך רע קמעא, יהא בעיניך הרבה; ואם עשית לחברך טובה קמעא, תהא בעיניך הרבה; ואם עשה לך חברך רעה הרבה, תהא בעיניך קמעא.

העלון לרפואת מנשה בר דוד וברוריה מרת אחוהי דינה בת רחל ולע"נ חמי ר' שלום בר שמחה ז"ל חמותי מרים בת רחל ע"ה הרופא החקדיש את העלון או חלקו בטל... 052-5079555

Amor for Zion

"כי תצא למלחמה.... וראית בשביה אשת יפת תואר"

כל מי שנושא יפת תואר יוצא ממנו בן סורר ומורה שכן כתוב בדוד על שחמד את מעכה בת תלמי מלך גשור בצאתו למלחמה יצא ממנו אבשלום שבקש להורגו ועל ידו נהרגו כמה רבבות, ועשה מחלוקת בישראל, רבי יוסי אומר וכי מפני שאכל בן סורר ומורה חצי ליטרה בשר ושתה חצי לוג יין חי אמרה תורה יצא לבית דין ויסקל. אלא הגיעה תורה לסוף דעתו של בן סורר ומורה שסופו לגמור נכסי אביו עם חבריו שאכל ושתה עמם. ומבקש לימודו ואינו מוצא, ויוצא לפרשת דרכים והורג ומלסטם את הבריות. ואמרה תורה ימות זכאי ואל ימות חיוב. למדנו שעבירה גוררת עבירה ומצוה גוררת מצוה.

וכתב בעל הפתוחי חותם רבי יעקב אבוחצירא זצוק"ל כי תצא למלחמה על אויבך הוא יצר הרע שאין אויב יותר ממנו ותדע באיזה כלי תהיה נלחם עמו הם הרמוזים במלת תצא.

תצא - תפילין ציצית אות ברית ושבת.

תצא - תפילה צדקה אור היא תורה.

תצא - תענית צדקה אור על דרך צום קול ממוק.

"שלווה תשלוח את האם"

מצוה זו ומצוות אותו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד הטעם בשניהם לבלתי היות לנו לב אכזרי ולא מרחם וכן שלא נעקור את אותו המין. וכן להזהיר שלא ישחוט או יקח הבן בעיני האם כי יש לבהמות דאגה גדולה בזה ואין הפרש בין דאגת האדם לדאגת הבהמות על בניהם ולא נתנו המצוות אלא לצרף בהם את הבריות שאין התועלת במצוה לקב"ה אבל התועלת היא לאדם

עצמו למנוע ממנו נזק או אמונה רעה או מידה מגונה או לזכור ניסים ונפלאות הבורא וזהו שלא נתנו המצוות אלא לצרף בהם את הבריות.

"כי תדור נדר"

בעון נדרים מתים אשתו ובניו של אדם שכתוב והיה בך חטא לשון חסרון שע"י איחור הנדר יחסר ממנו אשתו שהיא כגופו או זרעו שהוא גם כן חלק ממנו ואם רואה אדם שנכסיו מצומצמים יעשה מהם צדקה ועוד אמרו מלח ממון חסר. אבל לפי שחביב על האדם ממנו ואין נוח להוציאו לזה באה הסברה להתחכם לנדור נדר לה' שבזה יהיה לו נוח הרצון לתת מנכסיו, ולכן "מוצא שפתיך תשמור" פירוש תמתין מלהוציא הנדר מפ"ך עד שתוכל לעשות כלומר לקיים הנדר אז תידור ותקיים הנדר סמוך לנדרך.

"וכי יהיה באיש זולת משפט מות והומת ותלית אותו על עץ"

אמרו רבותינו בתלמוד עשרה דברים נבראו בעולם, ומיתה קשה מכולם, וצדקה מצלת מן המיתה שנאמר "וצדקה תציל ממות".

וזהו שאמר הכתוב: "וכי יהיה באיש חטא משפט מות והומת, ותלית אותו על עץ", אם רואים אדם שנגור עליו מיתה ולא היתה לו זכות שהגינה עליו, אלא אותו אדם מת, תתלה זאת "על עץ", כלומר שלא נתן צדקה ולא תמך בידי תלמידי חכמים, כי "עץ חיים היא למחויקים בה".

"והיה ביום הנזילו את בנ"ו"

והיה ביום הנחילו את בניו" - איזהו רכוש בר קיימא, שאדם מנחיל לבניו? "את אשר יהיה לו", הרכוש שעמל עליו בעצמו, ובא לו מיגיע כפיו ואילו רכוש שנצבר בדרכים לא כשרות, עליו נאמר: "עושה עושר ולא במשפט, בחצי ימיו יעובנו".

הלכות פסח

יציאה לדרך, קביעת סעודה ותענית בערב שבת
ההלכות מספר "הלכה ברורה" להרה"ג דוד יוסף שליט"א

איסור יציאה לדרך בערב שבת

ומכל מקום כתבו רבים מרבותינו האחרונים, שאף במקום שיודעים בני ביתו שעומד להגיע לשבת, ובודאי הכינו צרכי שבת עבורו, יש להזהר שלא יצא לדרך רחוקה בערב שבת באופן שעתיד להגיע למחוז חפצו סמוך לכניסת השבת, מפני שיש לחוש שמא יתעכב בדרכו ויבוא לידי חילול שבת, או שיצטרך לשבות בדרך (כשאינה מקום סכנה) ויתבטל ממצות עונג שבת, ולא יסמוך על כך שמסתמא יגיע למחוז חפצו קודם השבת.

ובפרט יש להזהר בזה במקום שיש לחוש שמא יקרה דבר תקלה ברכבו, או במקומות שמצויים שם פקקי תנועה. ומכל שכן אם שוכר נהג יהודי כדי לקחתו למחוז חפצו, (כגון ששוכר מונית), ויודע שאם יגיע למחוז חפצו סמוך לכניסת השבת לא יספיק הנהג היהודי לחזור למקומו קודם כניסת השבת, שיש לאסור בזה בהחלט, שהרי אותו נהג יחלל שבת מחמתו, ובודאי שאין שייך לומר שאותו נהג הוא בלאו הכי מחלל שבת, שהרי עתה הוא בא לידי חילול שבת מחמת אותו אדם ששכרו לנסוע לשם.

ולענין מי שלא הספיק להגיע למחוז חפצו עד ששקעה השמש בערב שבת, עיין בשלחן ערוך להלן (סימן ת), ולענין כיצד ינהג בחפצים שעמו, עיין להלן בשלחן ערוך (סימן רסו).

קביעת סעודה בערב שבת

ה. אסור לקבוע אכילת סעודה גדולה של מאכל ומשתה בכל היום בערב שבת, כל שאינו רגיל לאכול סעודה כזאת בשאר ימות השבוע. אבל סעודה שרגיל לאכול כמותה גם בשאר ימות השבוע, מותר מן הדין לאכול בערב שבת, ואפילו סמוך לשבת, ומכל מקום מצוה להמנע מלקבוע סעודה בערב שבת החל משלש שעות קודם שקיעת החמה. ומותר אפילו לכתחלה לאכול אכילת עראי במשך כל היום בערב שבת, ודוקא לקבוע סעודה מצוה להמנע החל משלש שעות קודם שקיעת החמה.

חיי פסח

תלוי בטיב ההכנה

כאשר מלאו ליהונתן שבע שנים, שבר לו אביו מלמד מיוחד, למען ילמדו תורה בהתאם לכשרונותיו המעולים.
שאל המלמד בעצת האב, איזו מסכת ללמד את בנו. הצייע האב מסכת ביצה. לא נטה המלמד לקבל הצעה זו באומרו: ביצה היא מסכת קלה מדי בשביל ילד מובשר בזה.
הגיב על כך יהונתן, שנבכה באותו מעמד, ואמר: ביצה עשויה להיות קלה וגם קשה הבל תלוי בטיב ההכנה...